

Internationaliseringsplanen ved Referat af et Telegram fra Professor Vinding Kruse, hvori han paa det mest indtrængende anraaber Ministeren om at fremsætte Internationaliseringsplanen. I det Referat, der findes i de fortrolige Dokumenter, er der sat Paragraftegn ved hele Fremstillingen af Planen, som Professor Vinding Kruse tænkte sig Regeringen skulde tilstille de allierede. Disse Paragraftegn er i det offentliggjorte Dokument strøget, hvorved der gives Indtryk af, at det ikke har været et i Paragraffer udformet, helt udarbejdet Forslag. Dette Dokument, som altsaa har foreligget i Udenrigsministeriet, som Statsministeren har kendt, dette Dokument har den danske Rigsdag Krav paa at kende, og den højtærede Statsminister ved, at det kan fremskaffes.

Vedrørende den Internationalisering, som saaledes var paatænkt, fremgaar det af et Par Artikler i „Hejmdal“, som stammer fra den tidligere Minister for Sønderjylland, at Internationaliseringsplanen gik ud paa, at Fristaten vel skulde under international Kontrol, men at det var Hensigten, at den skulde indlemmes i et dansk Toldforbund, og at den danske Stat skulde overtage Administrationen af Post- og Jernbanevæsen i denne mellemslesvigske internationaliserede Stat. Det er med en saadan Plan, den nuværende Statsminister har ladet Professor Vinding Kruse rejse fra London til Paris under stadig mere beskæmmende Meddelelser om, hvorledes man mødte og betragtede denne Plan, 2—3 Uger efter at han havde faaet de alvorligste Advarsler mod den, dem, som jeg har oplyst, fra Gesandten i Paris, og han har gjort det, efter at Afstemningen havde fundet Sted, og efter at Afstemningen ifølge Fredstraktaten havde godtgjort, hvilken Mellemslesvig vilde gaa. Ikke desto mindre har han ladet saadanne Planer udgaa fra Danmark om en Internationalisering, der tillige faktisk indlemmede det Land, som Tyskland havde Ret til efter Traktatens klare Ord — det er den franske Betegnelse, jeg citerer.

Se, den Linie, som den højtærede Statsminister omtaler i sin Programudtalelse, denne Linie har sit Udgangspunkt i den her skildrede Politik. Denne Politik Udenrigsminister er nu forsvundet, men endnu sidder den egentlig ansvarlige her — der er dog neppe nogen i denne Sal, og allermindst den højtærede Statsminister selv, som tror, at det vil vare længe. Jeg fremsatte en Gang under en Diskussion med den højtærede Statsminister under

Krigsaarene en Bemærkning om, at hans egentlige politiske Gerning her i Landet var afsluttet med hans Virksomhed for Grundloven, for hvilken der burde ydes ham al mulig Anerkendelse, og jeg haabede, at Epilogen ikke vilde komme til at udslette dette Indtryk. Men Epilogen lige fra dens Oprindelse, da den højtærede Statsminister tilraadede Kongen at fjerne Ministeriet Zahle, men ikke turde tage Ansvaret for dette Raad, og da han førte Internationaliseringsplanen frem med en gennemført Mangel paa Ærlighed baade overfor Planens Modstandere og ikke mindst overfor dens Venner, og lige indtil nu Erklæringen af den 9. Juli, med Hensyn til hvilken det højtærede Venstreparti og dets Ministre har svært ved at skjule deres Misbilligelse og Uenighed med Statsministeren, medens det konservative Folkeparti slet ikke lægger nogen Skjul paa deres, hele denne Epilog fortæller om et rystende politisk Forfald. Den højtærede Statsministers Rekonstruktion af sit Ministerium fortæller ogsaa, at til sidst svigtede hans politiske Sans ham ganske.

I Programtalen takkes det konservative Folkeparti for den Støtte, det har ydet til forskellige Love, Love, som det konservative Folkeparti har præget, og der indbydes til fortsat Samarbejde. Der nævnes nogle Lovopgaver, deriblandt Toldloven. Men bemærkelsesværdigt er det, at ingen Betegnelse ledsager Toldloven denne Gang. Forrige Gang sagde den højtærede Statsminister, hver Gang han talte om Toldloven, „en frihandelsvenlig Toldlov“. Denne Gang sagde han kun „Toldloven“. Der savnes imidlertid forskellige Love, som Rigsdagen havde Grund til at vente. Der savnes den kommunale Grundskyldslov; der savnes Loven om Tilsyn med visse Virksomheder, med Truster, Monopoler og prisfordyrende Aftaler, en Lov, som dette høje Ting en Gang har vedtaget med 3 Partiers — ogsaa Venstres — Stemmer; der savnes endelig Ædruelighedsloven. Jeg vil gerne spørge, om disse Love er ofret til de Konservative, for at Partiet skulde standse den Aktion, som det havde begyndt. Jeg vil spørge, om der foreligger ukendte Tilsagn paa Toldlovens Omraade. Jeg spørger derom, fordi Medlemmer af det konservative Folkeparti har sagt offentligt, at der er givet Løfter, givet Tilsagn, medens Medlemmer af Venstre offentligt har benægtet, at saadanne Tilsagn er givet. Vi kan ikke fortsætte med en Politik, som hviler paa, at der fra den ene Part siges et og fra